

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.7. Alexander IV moritur. Urbanus IV Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](#)

Miror magnopere, inquietabat, hos Religio- Sæcul. XIII.
hos accusari de re, quæ magnas eis lau- A.C. 1261.
des deberet parere. Deus est, qui no-
stram miseratus indigeniam suscitavit
hos Ordines tam numerosos, ac ex do-
ctissimis piissimisque ætatis nostræ viris
compositos, qui non congerendis decimis,
non commodis intenti suis, omissa victus
cura, nationes omnium maxime barba-
ras Christo adjunctum eunt. Hic ser-
mo Episcopum Opizonem multis invisum
reddidit.

§. VII.

*Alexander IV. moritur. Urbanus IV.
Papa.*

Congruenter omnibus his conciliis Chri-
stiani Principes Præfulesque ad san-
ctam Sedem Legatos & Oratores mise-
runt. At plerique non advenere nisi post
obitum Papæ Alexandri. Quadriennio Rayn. 1262.
non fuerat Romæ: ubi manere non au- n. 31.
sus, mense Mayo an. 1257 Viterbum pe- Sup. lib. 84.
tit, ac quindecim ibi menses usque ad §. 45.
ineuntem Septembrem anni sequentis Rayn. 1258.
hæsit. Tum Anagniam se contulit, ubi n. 6.
21 Octobris an. 1260 etiamnum erat. De- n. 21.
nique Viterbum reversus, die S. Urbani Stero. 1261.
25 Maji an. 1261 ibi mortem oppetiit post
sex annos ac quinque menses Pontifica-
tus. In cathedrali S. Laurentii templo Duchesne

Sæcul XIII. Viterbii terræ mandatus est: sanctaque
A.C. 1261. Sedes tribus mensibus & quatuor diebus
Papebr. vacavit. Inquisitoribus inter alia præ-
conat. cepit, ut hæreticorum bona publicata
Rayn. 1260. venderent, ac pretium Ecclesiæ Romanæ
n. 12. usibus reservarent.

Rayn. 1261. Viterbii octo tantum Cardinales erant,
n. 7. duo Episcopi, Tusculanus Odo Castro-
Sup. lib. 84. Rodulphinus, ac Prænestinus Stephanus
§. 66. natione Hungarus; duo Presbyteri Ioannes a S. Laurentio Anglus & Hugo a
S. Charo tit. S. Sabinæ; quatuor Diaconi
omnes Itali, Richardus Annibaldus tit.
S. Angeli, Octavianus S. Mariæ *in via la-*
ta, Joannes Cajetanus S. Nicolai, & Ot-
tobonus S. Adriani. Hi octo Cardinales
inter se adeo discrepabant, ut de nullo ex
suo corpore convenirent. Sed tandem

Papam cooptarunt Jacobum Pantaleo-
nem Patriarcham Hierosolymitanum, qui
tunc forte Viterbii aderat, Ecclesiæ suæ
negotium curaturus. Scilicet Papa Ale-
xander Hospitalariis Bethaniense S. La-
zari coenobium Ordinis S. Benedicti de-
derat: qua in re læsam non parum Eccle-
siam suam Patriarcha perhibuit, & Papa
factus donationem rescidit. Die S. Joan-
nis Baptistæ morti sacra, 29 Augusti ele-
ctus, & quarta Septembris Dominica co-
ronatus, Urbanus IV. dici voluit, ac trien-
nio sedit. Trecis in Campania, ut me-
moravi, in lucem editus, Leodiumis Ar-
chidia-

Anon. de
reb. Sicul.
p. 856.

Papebr.

Sup. lib. 83.
§. 5.

Sup. lib. 84.
§. 12.

chidiaconus, dein Episcopus Virodunensis fuerat post plures legationes digne ordinata ad septem Triones. Vix solium novum conscenderat, cum id Episcopis scriptis, seque in preces commendavit, ut docet epistola ad Archiepiscopum Remensem mense Septembri an. 1261 data. Singulariter ad Regem S. Ludovicum, cui obnoxius forte nascendi fuerat, & ad Philippum natu majorem ejus filium scripsit, noxarumque veniam eis fecit.

§. VIII.

Otto e prosapia Pro-Comitum Archiepiscopus Mediolanensis.

Sedes Mediolanensis quatuor vacabat annos, postquam Leo Pergus 14 Dec. 1257 deceperat. Duo illam sibi vendicabant, Raymundus ex Turriorum familia Mediolani potentissima, & Franciscus Settalla, plus meriti sed minus existimationis habens. Papa Urbanus utriusque electionem rejiciens Settalla ultro cedente Raymundum creavit Episcopum Comensem. Ambobus prætulit Ottoneum Collegii Desiensis Præpositum ex Pro-Comitum familia, quæ cum Turriana de majore nominis celebritate certabat. Huic viro animoso ac gerendis rebus idoneo Papa Mediolanensem Archiepiscopatum con-

Sæcul. XIII.
A.C. 1261.

ap. Rayn.

n. 10.

n. 18. 19. &c.

Ughel. to. 4.

p. 282.

Sigon. reg.

Ital. lib. 20.

irrit.

Cor. p. 272.

273.

Papa

Mediolanensem

Archiepiscopatum

con-